

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД - ИСПЕРИХ

На тридесет и първи януари през 2019 година,
в публично заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Димитринка КУПРИНДЖИЙСКА

Секретар: Наталия Годорова,

Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 316 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.422 от ГПК.

Постъпила е искова молба от “ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ” АД, със седалище и адрес на управление: гр.Варна 9009, бул.”Владислав Варненчик, Варна Таурс Г №258, ЕИК 103533691, представлявано от Пламен Стоянов Стефанов, Яна Маринова Димитрова и Георги Коршия – членовете на Управителния съвет, действащи чрез пълномощник–юрисконсулт Милко М., против П.П.А., ЕГН: *****, като моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено, че ответникът има парично задължение към дружеството в размер на 390.85/триста и деветдесет лв. и 85ст./ лева, включващи: 383.68 (триста осемдесет и три лв. и 68ст) лева – главница за консумирана и незаплатена електрическа енергия и такса възстановяване по фактури, издадени за периода от 11.08.2017г. до 20.11.2017г., 7.17(седем лв. и 17ст./ лева - мораторна лихва, представляваща сбор от мораторната лихва по всяка една фактура за периода от датата на падежа ѝ до 11.01.2018г., посочени подробно в извлечение от сметка на ответника по клиентски номер: 1800039938, законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда – 31.01.2018г. до изплащане на вземането.

Твърди, че ответникът е клиент на ищцовото дружество с кл.№ 18000*****, във връзка с продажба на ел.енергия за обект с абонатен номер 0*****, находящ се в с.Ж, обл.Р, ул.”Л” *, като тези облигационни отношения били регламентирани в Общите условия на Договора за продажба на ел.енергия. За процесния период ответникът не бил изпълнил задължението си да заплаща доставената му и консумирана от него ел.енергия в сроковете, посочени във фактурите. По този повод ищцовото дружество предприело постъпки и по реда на чл.410 от ГПК се снабдило със Заповед за изпълнение на парично задължение за същото вземане по ч.гр.д.№ 94/2018г. по описа на РС-гр.Исперих. Поради депозирано в срок възражение на длъжника срещу заповедта за изпълнение и по указание на съда, ищецът депозира в срок настоящия иск за установяване на вземането си.

Претендира за разноските по настоящото дело, вкл. и юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78 ал.8 от ГПК, във вр. с Наредба №1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В съдебно заседание за ищеца се явява юрк.М., който поддържа изцяло исковата молба. Заявява, че след завеждане на иска ответникът е направил плащане, но тъй като с

действията си е станал причина за завеждане на делото, претендира за заплащане на разноските.

В срока за писмен отговор на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК, ответникът депозира такъв чрез особен представител адв.В.К. ***, като счита исковете за допустими, а по тяхната основателност ще вземе становище след събиране на доказателствата. Не възразява срещу направените от ищеца доказателствени искания, той самият ще се ползва от тях.

В съдебно заседание ответникът не се явява. Назначения особен представител адв.В.К. депозира писмено становище, с което моли при произнасяне на решението съдът да вземе предвид направеното плащане.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Ищцовото дружество “Енерго-Про Продажби” АД – гр.Варна /предишно наименование “Е.ОН България Продажби” АД/ осигурява снабдяването с електрическа енергия, като всеобщо предлагана услуга по смисъла на Закона за енергетиката, на потребители, присъединени към електроразпределителната мрежа на “Енерго-Про Мрежи” АД /предишно наименование “Е.ОН България Мрежи” АД/ срещу заплащане, като я закупуват от дружеството-снабдител, осъществяващо дейността си на територията на административни области с центрове Варна, Добрич, Шумен, Търговище, Велико Търново, Русе, Разград, Силистра и Габрово, за което притежава Лицензия за обществено снабдяване с електрическа енергия, издадена от ДКЕВР и изпълнява ролята на краен снабдител за указаната територия /представени Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на “Енерго-Про Продажби” АД , одобрени с Решение № ОУ-061 на ДКЕВР от 07.11.2007г./.

Видно от представеното извлечение от сметка към 11.01.2018г. и Справка за потреблението през последните 12/24/36 месеца, на името на ответника П.А. има открита партида като клиент на ищцовото дружество с кл.№ 18000***** за продажба на ел.енергия за обект с абонатен номер 0***** и адрес на потребление: с.Ж, обл.Р, ул.”Л” *. Съгласно описаните в тези извлечения и приложени по делото Фактури № ФП0175*****/11.08.2017г., с падеж – 25.09.2017г. за сумата от 98.09 лева, № ТП3301325989/17.10.2017г., с падеж – 17.10.2017г. за сумата от 19.00 лева, № ФП0175*****/12.09.2017г., с падеж – 25.10.2017г. за сумата от 152.88 лева, № ТП33013*****/20.11.2017г., с падеж – 20.11.2017г. за сумата от 19.00 лева, № ФП025*****/11.10.2017г., с падеж – 27.11.2017г. за сумата от 63.68 лева, и № ФП0259*****/13.11.2017г., с падеж – 28.12.2017г. за сумата от 31.03.лв., изследвани и в заключението на назначената по делото съдебно-икономическа експертиза, през периода от м.06.2017г. до края на м.10.2017г. ищцовото дружество е доставяло за посочения обект на потребление и е отчетена консумирана електрическа енергия на обща стойност от 345.68 лева, като Фактури № ТП33013*****/17.10.2017г. и № ТП3301*****/20.11.2017г. са издадени за дължима такса за прикачване /възстановяване на захранването/ на обща стойност от 38.00 лева, всичко 383.68 лева. Експертизата установява, че цитираните фактури са относими към периода на исковата претенция и по тях са извършвани плащания от страна на ответника на 12.07.2018г. Към 11.01.2018г. посочените задължения не са били платени Според експертното заключение размерът на

мораторната лихва върху главницата, изчислена за претендирания от ищеца период - от датата на падежа на всяка фактура до 11.01.2018г., възлиза на 7.17 лева.

Поради неплащане в срок от страна на ответника на обсъдените горе парични задължения за консумирана ел.енергия, ищцовото дружество предприело постъпки и със Заявление сезирало заповедно производство по ч.гр.д.№ 94/2018г. по описа на РС-гр.Исперих, по което и по реда на чл.410 от ГПК се снабдява със Заповед от 01.02.2018г. за изпълнение на парично задължение.

В последствие, след завеждане на исковата молба, на 12.07.2018г. ответникът е заплатил дължимите главница и лихви.

В производството по делото ищцовото дружество е направило съдебни и деловодни разноски в общ размер на 525 лева, от които – 75.00 лева - доплатена ДТ при завеждане на установителния иск, 150.00 лева – заплатено възнаграждение на вещото лице по назначената съдебно-икономическа експертиза, 150.00лв – възнаграждение на особен представител. Претендира и възнаграждение за юрисконсулт в размер на 150.00лв. на основание чл.78, ал.8 от ГПК във връзка с Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Предявеният иск за установяване на парично вземане е допустим и намира правното си основание в разпоредбата на чл.422 от ГПК. Същият е предявен в срока по чл. 415, ал. 4 от ГПК при спазване указанията на съда. При условията на чл. 422, ал. 1 от ГПК искът се смята предявен от момента на подаване на Заявлението за издаване на Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК – 31.01.2018г.

Разгледан по същество – искът е неоснователен.

Безспорно установените по делото фактически обстоятелства сочат, че П.А. е клиент на “ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ” АД за дом, находящ се в с.Ж, обл.Р, ул.”Л” *. В качеството си на клиент на ответникът е била доставяна ел.енергия, но той не е изпълнил своевременно задълженията си за заплащане на дължимите суми в сроковете, уговорени между страните, поради което е възникнала изискуемост на цялото задължение ведно с дължимото обезщетение за забава и всички разноски за събиране на вземането. Тези обстоятелства се установяват по категоричен начин от заключението на извършената по делото съдебно-икономическа експертиза, което съдът възприема изцяло като неоспорено, компетентно и обосновано.

При спазване правилата за разпределяне на доказателствената тежест (чл.154, ал.1 от ГПК), в тежест на ответникът е да докаже, че е изпълнил паричното си задължение към ищеца, като е заплатил задълженията си или са настъпили други правопогасяващи задължението му обстоятелства. От заключението на вещото лице по назначената съдебно-икономическа експертиза се установява извършено след завеждането на иска плащане на претендираните от ищеца вземания по процесните фактури, което плащане се потвърждава и от представителя на ищеца в съдебно заседание и следва да се вземе предвид от съда при условията на чл.235, ал.3 от ГПК, имащо значение за спорното право. По този начин се налага извода, че предявеният от ищеца установителен иск е неоснователен поради недължимост на претендираните парични вземания, вследствие издължаването им в хода на съдебното производство, респ. искът следва бъде отхвърлен по отношение на погасените задължения.

Доколкото този изход на делото е обусловен от действия на ответника, извършени след завеждането на иска (предвид, че е погасил в хода на съдебното производство претендираните вземания), т.е. с поведението си е дал повод за завеждане на делото и по аргумент на противното от чл. 78, ал. 2 от ГПК, съдът прецени, че следва да му бъдат възложени направените от ищеца съдебни и деловодни разноски в настоящото производство, вкл. и тези по заповедното производство – арг. от ТР № 4/2013 от

18.06.2014г. по тълк.д.№ 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, т.12), съразмерно на уважената част от иска, т.е. изцяло. Същите са доказани в общия размер от 600.00 лева, от които 525лв. са сторени в настоящото производство, а 75лв. в заповедното производство.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.422 от ГПК, предявен от “ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ” АД, със седалище и адрес на управление: гр.Варна 9009, бул.”Владислав Варненчик, Варна Таурс Г №258, ЕИК 103533691, представлявано от Пламен Стоянов Стефанов, Яна Маринова Димитрова и Георги Коршия – членовете на Управителния съвет, против П.П.А., ЕГН: *****, за установяване със сила на присъдено нещо, че ответникът има парично задължение към ищцовото дружество в общ размер на **390.85/триста и деветдесет лв. и 85ст./ лева**, включващи: 383.68 (*триста осемдесет и три лв. и 68ст*) лева – главница за консумирана и незаплатена електрическа енергия и такса възстановяване по фактури, издадени за периода от 11.08.2017г. до 20.11.2017г., 7.17(*седем лв. и 17ст./ лева* - мораторна лихва, представляваща сбор от мораторната лихва по всяка една фактура за периода от датата на падежа ѝ до 11.01.2018г., посочени подробно в извлечение от сметка на ответника по клиентски номер: 1800039938, законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда – 31.01.2018г. до изплащане на вземането, като НЕОСНОВАТЕЛЕН, поради погасяване на задълженията в хода на съдебното производство, съобразено от съда при условията на чл.235, ал.3 от ГПК.

ОСЪЖДА П.П.А., ЕГН: *****, ДА ЗАПЛАТИ на “ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ” АД, ЕИК 103533691, представлявано от Пламен Стоянов Стефанов, Яна Маринова Димитрова и Георги Коршия – членовете на Управителния съвет, сумата от **600.00 /шестстотин/ лева** – направени от страната разноски в настоящото производство и в заповедното производство по ч.гр.д. № 94/2018г. по описа на РС - Исперих.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Разградски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

След влизане в сила на съдебното решение, препис от него да се приложи по ч.гр.д.№ 94/2018г. на РС-гр.Исперих с оглед на правните последици по чл.416 от ГПК.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: